

lini Sv. Križ pri Belih vodah, na avstrijski strani pa sega pogled tje do Gradca in dalje. Na tako lepem kraju blizu bele cerkvice je Pernatova domačija. Tu je bila okrog sedem let nameščena pomožna šola ter so se shajali prijatelji in znanci; pokojni je bil cerkveni ključar pri tukajšnji cerkvi, občinski odbor- nik okoliške občine in ud krajnega šolskega sveta. Mnogo je čital in bil zelo naobražen, še zadnje dni pred smrtjo se je zanimal za politiko in spraševal, kakšna bo bodočnost. Naročnik »Slovenskega gospodarja« je bil veliko let. Kar pa je največ vredno, bil je dober kristjan in kot tak se je lepo pripravil na smrt, spreviden s sv. zakramenti. Molil je veliko in veliko se je molilo tudi pri njegove- vem pogrebu, ki je bil res veličasten na Ma- rijini praznik dne 8. septembra. Ko so med svetovno vojno pri Sv. Treh kraljih vzeli vse tri zvonove, je bil rajni med onimi, ki so se pobrigali za nove zvonove, in je sam plačal en zvon, tesarja in vso tovarnino na železni- ci. Ko razjeda bridka žalost srca domačih in prijateljev, naj nas tolaži zavest in resnica, da se bomo zopet videli. Dragi Peter, Bog ti večni mir in pokoj daj in večna luč ti sveti naj!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. 50 let cerkvena pevka. Dne 4. 9. t. l. se je preselila v večnost Gera Plohl v Bodkovcih v 91. letu svoje starosti. Mnogo je v svojem življenju storila v čast božjo in s svojo besedo in vzgledom ve- liko pripomogla k krščanskemu življenju. 60 let je bila v 3. redu in dosedaj tudi v Marijini družbi. Še 85 let stara je prišla gotovo vsako nedeljo tri četrt ure daleč v cerkev, k pozni službi božji in redno k sv. obhajilu. 50 let je bila cerkvena pevka in mnogo prepevala v čast božjo in Mariji. Zlasti ji je bilo zelo v na- vadni prijetno ljudsko petje. Bivši tukajšnji dušni pastirji se je bodo z hvaležnostjo spo- minjali. Počivaj v miru!

Orlavas pri Breslovčah. Komaj je v nedeljo umrl Kajtner Franc, spet so žalostno zapla- kali zvonovi pri podružnici sv. Ruperta v ti- hi jesenski večer in nam naznanili, da je Bog končno rešil bolečin Koludrovo malo Ivano Hruševar. Pokopali smo jo ob obilni udeležbi sorodnikov in vaščanov. Venci iz belih kri-

zantem in rdečih dali na mrtvaškem vozu so pričali, kako priljubljena je bila rajnica. Pokojnica je bila pobožna in plemenita žena in pridna gospodinja ter vzorna krščanska mati. Razven dobrega moža, bodo posebno otroci težko občutili njeno izgubo. Pokojnica je bolehalo že več mesecev in Bogu vdano prenašala neznosne bolečine ter pogosto iska- la tolažbe pri Njm, ki jo je končno vzel v kraj, kjer ni bolečin in ne solza. Skrbnemu možu in ostalim otrokom naše prav iskreno sožalje!

Sladka gora. Našega mežnarja, daleč okrog znanega Jurča Novaka, ni več med živimi. Dne 11. septembra smo ga pokopali. Rajni je bil krog 38 let zvest cerkovnik pri naši žup- nijski cerkvi. To službo je vršil s tako ljubez- nijo, da se tudi v starosti 68 let ni mogel lo- čiti od nje. Kljub boleznim jo je še opravljal skoro do zadnje ure svojega življenja. V so-

boto dne 7. septembra je še pozvonil poldan in se še povzpел v zvonik, da je »trjantil« ko- maj dva dni staremu mrliču, čeprav je bil že težko bolan. Odzvonil je, s težavo prišel z zvonika, pred cerkvijo se je pa zrušil, zadet od kapi. Prejšnji dan — prvi petek — je ka- kor navadno opravil sv. spoved, še isto soboto prejel sv. obhajilo, popoldne pa sv. maziljenje in potem se ni več zavedel. V pondeljek je pa mirno izdihnil. Bil je vsled svojega zdravega humorja splošno priljubljen, za vsakogar je imel prijazen nasmehljaj in prijazno besedo, vsakemu je ustregel. Posebno rad je pomagal pri gospodarstvu tudi v župnišču. Pogreb je pričal, kako zelo je bil priljubljen. Ob žup- nikovem slovesu in zahvali se je z vdovo osolžilo še marsikatero oko, ker Jurča je ime- lo vse rado. Naj uživa plačilo pri Bogu, ki je mu zvesto služil, svetila mu večna luč!

Kotlje. Močna slana je tukaj popolnoma po- morila ajdo in je napravila veliko škodo na fižoli, ki je poprej radi suše v rasti zaostala in je sedaj bila v najlepšem razvoju.

Sv. Jernej nad Muto. V »Slovenca« je bilo poročilo, s kakšno slovesnostjo se je otvorila nova cesta v Slovenskih goricah do Radgone in je pri tej priliki g. Franjo Žebot v svojem govoru povdaril, naj bi se glede cest bolj pa- zilo na hriboviti obmejni Kozjak. Res je, da je obmejni pas od Maribora do Košenjaka med najzaposlavljenjšimi v tem oziru. Vze- mimo za zgled trikot Pernice, Sopota, Sv. Jer- nej: govori se, naj bi župniji Pernice in Sv. Jernej bili združeni, kar bi oskrboval en du- hovník. To bi bilo mogoče le tedaj, če se iz- pelje primerna cesta tako v Pernice kakor v Jernej, v kateri smeri, o tem so mnenja raz- lična. Ako bi bila ravnina, se bi lahko prišlo iz Pernic k Jerneju v pol uri, potrebuje se v resnici tri ure, zraven se pehaš in mučiš, da konečno ne veš, ali si živ ali mrtev, posebno, ako je slabo vreme in moraš kaj nositi. Ne gre za to, da bi se delala naravnost kaka av-

tomobilska cesta, samo nekaj najhujših klan- cev je treba preložiti, cesto nasuti in redno skrbeti za odvodnike, ali kakor tu pravijo, draženke. Naj bi banovina dala neko pod- poro, drugo se stori s tlako. Na avstrijski strani se sedaj dokončuje avtomobilska cesta: Ivnik, Lovrenc, Jernej in čez Sv. Ožbalt na- zaj v Ivnik; Sopota že ima svojo lepo cesto in državni telefon. Pri Sv. Jerneju bode tre- ba samo deset minut hoda po lepi poti od cerkve, pa si že na lepi ravni cesti.

Marenberg. Izgledi na boljše razmere, ki sa nam obetajo, so opogumili kar šest parov, da so si izbral skupno življenjsko pot in sto- pilli v zakon, med drugimi tudi vdova gostil- ničarka na Radelski cesti Krescencija Fric, ki se je poročila s kmetskim sinom Ivanom Onuk od Sv. Treh kraljev. Friderik Javornik iz Marenberga, ki je bil poročen pri podruž- nici Sv. Ilja, pa si je poiskal nevesto tudi pri Sv. Treh kraljih in sicer posestniško hčerko Marijo Dobnik. Želimo vsem obilo zakonske sreče. Drugi pa, upamo, jih bodo posnemali. — Prodaja hmelja pa le bolj počasi napredu- je. Do sedaj je mogoče prodana šele ena četr- tina letošnjega pridelka, kajti za cene, ki se gibljejo med 23 in 25 Din, bi ga nihče rad ne dal, razen tistih, ki se nočejo spuščati v nevarne spekulacije. Verjetno pa je, da bode

velike kepe suhega zlata! Kjerkoli je suho zlato na vrhu, je tudi v zemlji, v pesku ob rekah in jezerih!

Klic zlata je bil tako mogočen, vabljen in mi- kaven, da je zajel vse sloje človeštva. Neugnana sila — pohlep po naglem bogastvu je gnal oso- bito na tisoče in tisoče Amerikancev proti se- veru, kjer je bilo neizmerno veliko še nedvignje- nega zlata v razsežnem okraju Klondike v Ka- nadi ter ob reki Yukon v Alaski. Zlataželjnost ni zgrabila samo delavcev, tudi izobražence in to ne oziraje se na starost ter spol. Parniki so pluli proti severu, vlaki so brzeli s pohlepneži po zlatu, na vozovih, konjih in peš so se porivale trume v severne zlate poljane. Zlato je narav- nost tiralo tisočere v povsem neznane, neoblju- dene pokrajine s silovitimi zimskimi viharji, ka- kor divjajo samo po ravninah proti severnem in po gorovitem svetu ob južnem tečaju.

V novo odkritih zlatih krajih so rasle nove naselbine, da celo mesta kakor gobe po dežju.

Tik za iskalci zlata so tiščali v novi svet vse mogoči barantači, igralci, lopovi vseh vrst in se- ve tudi ženski svet najnižje morale. Oni, ka-

teremu se je res nasmehnla sreča, da so zadeli na zlato, so ga prodajali prekupcem na licu me- sta in nato so zapravljali s krvavimi žulji zaslu- ženi izkupičel s popivanjem, nečistovanjem ter igranjem. Obča navada v Kanadi in Alaski je bila in je ostala: kar je zaslužil rudar v nezasne- ženih in nezamraženih mesecih, je zapravil v zimskem času, ko se hoče tak pomilovanja vred- ni trpin pozabavati vsak na svoj račun.

Res bele vrane so oni, katerim vrže zlato blagostanje za daljšo življenjsko dobo.

Nikdo ni štel in ne bo preštel onih nesrečni- kov, ki cilja niti dosegli niso, ampak so poginjali v trumah v viharju, ledu in od lakote.

Nič ni čudnega, če sta se odzvala zlatemu klicu tudi naša znanca in prijatelja iz prejšnjih poglavij: Franc Gruber in Lavison.

Amerikanec je že stikal leta za zlatimi zrni po puščavski ravni ter gorah Kalifornije. Bil je strokovnjak na tem polju in bogat na doživljajih iz opasnega rudarskega življenja.

(Dalje sledi.)

Najstarejša mati v Me- hiki

je Maria de Jezus Ma- delano, ki ima 120 let. Njena najmlajša hčer- ka šteje 70 let. Naj- mlajša mati v imeno- vani državi je Guada- lupe Leon Portugues de Vega, ki je stara komaj 14 let in že ima dva otroke.

Majhen sinček šoferja v bližini nemškega me- eta Stuttgart ima štiri še žive prababice. Te so stare 96, 92, 90 in 79 let ter znaša njho- va skupna starost 352 let.

Od inozemcev na An- gleškem

je največ Poljakov, za njimi pridejo Rusi in Amerikanci.

dobil še boljše ceno, saj je kvaliteta letos večinoma prav dobra in zasluži višjo ceno. Da bi se naše preroške želje le izpolnile! — Kaj pa g. Pater Rešetar, da tudi Tebe malo omenim! Ali še nisi preresetal in pogruntal, zakaj na marenberskem polju tako dobro uspevajo koruzjanki? Ker vem, da s svojim političnim rešetom ne boš zadel, Ti pa na uho povem: Spomini na obiralce hmelja po naših koruzah!

Ruše. Pri nas je bila blagoslovljena ljubko prenovljena Kalvarija na hričeku nad Rušami. Pot na hriček je dala napraviti občina, križe sta kupila posestnika Čuček Srečko iz Ruš in Jurše Josip iz Smolnika, Kristusov kip je daroval g. ravnatelj Mader, ki je izdelal tudi ves načrt za obnovo Kalvarije, delo pa je vodil g. Bogomir Stani, ki vodi vse delo na novi avtomobilni cesti k Sv. Anehu. Ruška Kalvarija je izredno ljubka točka, ki jo domačini radi obiskujejo zavoljo prelepega razgleda na Ruše in Dravsko dolino. Ker je zdaj tako okusno in umetno prenovljena, jo bodo obiskovali še rajši. Priporoča se ogled Kalvarije tudi vsem tujcem. Dohod je od avtomobilne ceste pred hišo g. Čučeka. Tudi romarji, ki so na »ruško nedeljo« obiskali Ruše, so počastili srčkano Kalvarijo.

Sv. Barbara v Slov. goricah. V soboto dne 14. t. m. so prispeli vsi dijaki sedmošolci mariborske human. gimnazije na grobek svojega v počitnicah umrlega tovariša dijaka Dušana Bernovskega pod vodstvom g. profesorja Ivana Voštarja. Ob grobu so mu zapeli latinsko pomrtovnico in »Vigred se povrne«. Vršil se je nagrobni sočutni govor v svetel, hvaležen spomin rajnemu ljubkemu Dušku, katerega so vsi zelo ljubili in visoko spoštovali radi angelsko lepih lastnosti. Po prelepem, v srce segajočem govoru je drugi sedmošolac pokleknil ob grobek, z njim vsi drugi in so molili za sveti mir in pokoj Duškovih čiste duše. Zlati Dušek, svetel Ti spomin in na svidenje nad zvezdami! Dijaki so obiskali tudi barbarško cerkev, se radovali krasnega razgleda in po pregledu Duškovih obširne, lepe knjižnice z natančno sestavljenim zapisnikom so se podali na pot v Vurberg. Prisrčna zahvala g. razredniku Voštarju, dijakom in dijakinjami sedmošolcem, za gniljiv, prelep spomin na našega ljubljanca!

Cirkovce. Dne 12. t. m. sta v Cirkovcih pri Ptujju v krogu svoje družine tiho obhajala 50letnico rojstva in 25letnico poroke Anton in Ljudmila Plohi.

Prihova. Zgodnja slana (mráz). V ponedeljek in v sredo, 9. in 11. t. m. je tu po ravnini padla močna slana. Pozeble so buče, murke, fižol in deloma tudi koruza. Od mraza je bila vsa trda otava, ko so jo kosili kosci, katere je pošteno zeblo. To je nenavadno zgodnji mráz. Kaj misli zima tudi biti zgodnja? Na Angeliško nedeljo se je na Prihovi slovesno izvršil blagoslov novega praporčka »Jadranske straze«. Kumoval je g. dr. Macarol, odvetnik v Konjicah, ki je tudi kupil praporček. Prav lepa hvala mu za to dobroto! Na male Maše dan je prišlo veliko romarjev na Prihovo ob lepem vremenu. Največ je bilo takih, ki so izostali na velike Maše dan zaradi dežja. Popoldne ob 2. je g. misijonar Mihael Klančnik iz Celja sprejel 20. novink v deklško Marijino družbo. Potem pa se je razvila mnogoštevilna procesija z lepo okinčano Marijino podobo, ki so jo nosile na novih nosilih štiri belo oblečene družbenke. Procesija se je vila med prepevanjem Marijinih pesmi po Marijinem hričku okoli cerkvenega vinograda. Zares krasni prizor. Mladenke — bodite družbenke! Ogenj

Hlev mora biti prost kuge!

Pri okuženem oteletenju in nalezljivim nožnim katarjem uporabite preprečevalno od živinozdravnikov priporočeno »Bissulio«. Dobi se samo na odredbo živinozdravnika. Drži trajno, brez duha, nerazdražljiv. Najmanjši tovarniški zavitek 25 obvezil. Izdelovatelj: H. Trommsdorff Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik: »Lykos«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8. 213

na Prihovi. Pretekli četrtek, 5. t. m., okoli 5. ure popoldne se je na hitro nebo pooblačilo in kar treščilo je v hlev Fr. Flisa, p. d. Kurjeka v Dobriškevi vasi h. št. 5. V par minutah je že svignil plamen iz strehe. Pogorela je vsa krma in otava, mlatilnica, slamoreznica, 4 pare teleg in še več drugega orodja. V hlevu je stalo 8 glav goveje živine in 11 svinj, katere so na pomoč prihiteli sosedi rešili, ker je hlev obokan in ni v hlevu prav ničesar zgorelo. Tu ena vrata so ostala nepoškodovana in krma v krmilniku (trahterju). Čudno je, da se ni vnela komaj 7 m od hleva oddaljena kopic slame. To je vsled tega, ker je veter plamen odganjal na drugo stran in je dež močno lil. Najbolj je bila v nevarnosti blizu stoječa hiša. Da se vsled velike vročine ni vnela streha, ki je krita z opeko, so jo ljudje neprestano polivali z vodo. Pogorelec je bil zavarovan pri Jugoslaviji za 20.000 Din, škode pa trpi trikrat toliko. Dobrim sosedom in okoličanom se priporoča za pomoč.

Leskovec pri Ptujju. Naše gorice se vkljub pomladnemu mrazu zlasti v višjih legah prav dobro kažejo. Upati je na izreden kvaliteten pridelek. Ugodno vreme v avgustu in septembru bo izpolnilo vse, kar je za dober vinček potrebno. Zal, da se opaža, da večina naših vinogradnikov lepši grozdje prodaja na trg, nego da bi isto dalje zorili in tako pripravili dober mošt, ki bo, kakor je upati, še imel povoljno ceno. Pod 3—4 Din naj bi ga ne prodajali. Kdor ga proda ceneje, je izdajalec vinogradniškega stanu in zasluži, da se izključi iz vinogradniške družbe. — Gradnja ceste Leskovec — Nova Cerkev prav lepo napreduje pod večjim nadzorstvom novodošlega delovodje g. Mervar Karla.

Sv. Jedert n. L. Tukajšnja gasilska četa si je nabavila novo motorno brizgalno in jo dala slovesno blagosloviti. — Prosvetno društvo Čitalnica je po dveipolletnem prisilnem počitku zopet oživelo; 22. septembra bo imelo občni zbor. — Ker je bil g. Drago Vidmar premeščen na meščansko šolo v Ljubljano, je prevzel upraviteljstvo tukajšnje šole g. Miroslav Čekada iz Dragatuša. — V katoliško cerkev so se vrnili: Drnovšek Jože, Golob Jože, Kajtna Anton, Kaluža Franc. — Umrla so: užitarica Jerca Sanda, 17-letni Janez Hlebec, dninarica Neža Boršnak, velika dobrotnica cerkve in misijonov Franca Košič, rudarjeva žena Terezija Pre, užitar Jernej Kralj, učenka Zofija Borušak, paznikova žena Amalija Haumer, užitarica Mica Cvikelj.

Smartno v Rožni dolini. Strašna nesreča je zadela dobro Tomažovo hišo v Rožnem vihu. V četrtek dne 5. septembra, proti večeru, se je močno stemnilo nebo ter je precej dežilo, a ni grmel in ne bliskalo. Tomaževi so zunaj pripreši malo južniali. Gospodinja Neža Breznik hoče iti v hišo, komaj pa odpre hišna vrata, se zasveti nebo, grozno treskne in uboga Neža pade mrtva na tla. Strela, ki je udarila, je čudno obiskovala hišo: tu je raztrgala podboje, tam okno, tam navrtala strop itd. Šele komaj nekaj nad 40 let stare gospodinje pa ni moglo obuditi več ne bridki jok moža in otrok, ne vpitje in molitve sosedov, ampak smo jo v soboto pokopali ob velikem sprem-

stvu žalujočih. Gospod župnik je ob odprtem grobu spominjal na to, kako raznovrstna fer mnoga pota ima smrt do nas, mi pa niti ene-ga ne, da bi ji mogli uiti. Srečne torej družine, ki so posvečene božjemu Srcu, saj so tu-ke vedno in najbolj pripravljene tudi na — naglo smrt.

Griže. Na naši občinski deski čitamo: »št. 1314. Razglas. V smislu odloka sreskega načelstva v Celju z dne 14. 8. 1935, No. 7560/1-35, se da v javno znanje, da je bivanje v konkubinatu, to je v divjem zakonu, strogo prepovedano. Opozarja se vse one, ki so dosedaj živeli v nedovoljenem družinskem razmerju, da se ali poročijo, ali pa morajo brezpogojno narazen, ker se bo zgornja naredba v tukajšnji občini strogo izvajala. Kdor bo zasačen, da še dalje živi v divjem zakonu, se ga bo odgonskim potom odpravilo ter proti njemu uvedlo strogo kazensko postopanje. Uprava občine Griže, dne 27. 8. 1935.« — Lepa hvala sreskemu načelstvu v Celju za ta odlok! Sedaj pa prosimo občinsko upravo v Grižah, da bi ga res strogo izvajala. Si bo pridobila to- plo zahvalo pri vseh občanah, ki se imajo v svojih srcih čut do poštenosti in dostojnosti. Vse dobro misleče občane pa prosimo, da kar vsak slučaj divjega zakona naznanijo občinski upravi.

Slovenski Lurd ob Mali Gospojnici. Če je še kdo v dvomu, da je slovenski narod res veren in Mariji vdan, naj bi bil prišel v nedeljo dne 8. septembra k lurski baziliki v Rajhenburg. Nad 10.000 slovenskih mož in žena, mladeničev in mladenk, starčkov in otrok je ta dan zopet slovesno izpovedalo svojo globoko vero v evharističnega Kralja in njegovo Mater Marijo. Zahvalna pobožnost za veličastno uspeli evharistični kongres v Ljubljani se je torej končala z velikim uspehom. Vsem dragim nam romarjem, posebno pa prevzvišene-mu gospodu knezoškofu, smo iz srca hvaležni, da so nam za ta Marijin praznik tako veličastno upeljali božjo pot, ki se bo odslej vsako leto slovesno vršila v našem Slovenskem Lurdu.

Delavska mladina — jedro Kat. akcije.

Sv. Oče povdarja pri vsaki ugodni priliki, da smatra mladino kot elitno (izbrano) četo Katoliške akcije. Je v resnici izbrana četa, in sicer ne samo za parado, marveč za delo in tudi za borbo, ako je treba. Iz njenih vrst se vrši borba zoper oderuški kapitalizem in brezbožni socializem. V eni roki meč resnice, zaznamovan s križem, v drugi roki darove, ki jih poklanja krščanska ljubezen do bližnjega: tako prodira ta mladina v vrste delavstva, da ga reši kapitalističnega moloha na eni strani, na drugi pa iz krempljev protivernega in protibožnega marksizma. Tako pojmuje svojo nalogo v sedanjem času francoska mladina, ki je avantgarda (prednja vrsta) katoliških delavskih društev na Francoskem.

Tudi v Belgiji počiva ne samo krščanska delavska organizacija, marveč vobče Katoliška akcija na organizirani katoliški delavski mladini. Ta organizacija je proslavila prvo nedeljo v mesecu septembru desetletnico svoje-ga obstoja. Proslava je imela velik obseg, ker se bo ob tej priliki tudi vršil svetovni kongres katoliške delavske

dobil še boljše ceno, saj je kvaliteta letos večinoma prav dobra in zasluži višjo ceno. Da bi se naše preroške želje le izpolnile! — Kaj pa g. Pater Rešetar, da tudi Tebe malo omenim! Ali še nisi preresetal in pogruntal, zakaj na marenberskem polju tako dobro uspevajo koruzjanki? Ker vem, da s svojim političnim rešetom ne boš zadel, Ti pa na uho povem: Spomini na obiralce hmelja po naših koruzah!

Ruše. Pri nas je bila blagoslovljena ljubko prenovljena Kalvarija na hričeku nad Rušami. Pot na hriček je dala napraviti občina, križe sta kupila posestnika Čuček Srečko iz Ruš in Jurše Josip iz Smolnika, Kristusov kip je daroval g. ravnatelj Mader, ki je izdelal tudi ves načrt za obnovo Kalvarije, delo pa je vodil g. Bogomir Stani, ki vodi vse delo na novi avtomobilni cesti k Sv. Anehu. Ruška Kalvarija je izredno ljubka točka, ki jo domačini radi obiskujejo zavoljo prelepega razgleda na Ruše in Dravsko dolino. Ker je zdaj tako okusno in umetno prenovljena, jo bodo obiskovali še rajši. Priporoča se ogled Kalvarije tudi vsem tujcem. Dohod je od avtomobilne ceste pred hišo g. Čučeka. Tudi romarji, ki so na »ruško nedeljo« obiskali Ruše, so počastili srčkano Kalvarijo.

Sv. Barbara v Slov. goricah. V soboto dne 14. t. m. so prispeli vsi dijaki sedmošolci mariborske human. gimnazije na grobek svojega v počitnicah umrlega tovariša dijaka Dušana Bernovskega pod vodstvom g. profesorja Ivana Voštarja. Ob grobu so mu zapeli latinsko pomrtovnico in »Vigred se povrne«. Vršil se je nagrobni sočutni govor v svetel, hvaležen spomin rajnemu ljubkemu Dušku, katerega so vsi zelo ljubili in visoko spoštovali radi angelsko lepih lastnosti. Po prelepem, v srce segajočem govoru je drugi sedmošolec pokleknil ob grobek, z njim vsi drugi in so molili za sveti mir in pokoj Dušekove čiste duše. Zlati Dušek, svetel Ti spomin in na svidenje nad zvezdami! Dijaki so obiskali tudi barbarško cerkev, se radovali krasnega razgleda in po pregledu Dušekove obširne, lepe knjižnice z natančno sestavljenim zapisnikom so se podali na pot v Vurberg. Prisrčna zahvala g. razredniku Voštarju, dijakom in dijakinjami-sedmošolcem, za gniljiv, prelep spomin na našega ljubljanca!

Cirkovce. Dne 12. t. m. sta v Cirkovcih pri Ptujju v krogu svoje družine tiho obhajala 50letnico rojstva in 25letnico poroke Anton in Ljudmila Plohi.

Prihova. Zgodnja slana (mráz). V ponedeljek in v sredo, 9. in 11. t. m. je tu po ravnini padla močna slana. Pozeble so buče, murke, fižol in deloma tudi koruza. Od mraza je bila vsa trda otava, ko so jo kosili kosci, katere je pošteno zeblo. To je nenavadno zgodnji mráz. Kaj misli zima tudi biti zgodnja? Na Angeliško nedeljo se je na Prihovi slovesno izvršil blagoslov novega praporčka »Jadranske straze«. Kumoval je g. dr. Macarol, odvetnik v Konjicah, ki je tudi kupil praporček. Prav lepa hvala mu za to dobroto! Na male Maše dan je prišlo veliko romarjev na Prihovo ob lepem vremenu. Največ je bilo takih, ki so izostali na velike Maše dan zaradi dežja. Popoldne ob 2. je g. misijonar Mihael Klančnik iz Celja sprejel 20. novink v deklško Marijino družbo. Potem pa se je razvila mnogoštevilna procesija z lepo okinčano Marijino podobo, ki so jo nosile na novih nosilih štiri belo oblečene družbenke. Procesija se je vila med prepevanjem Marijinih pesmi po Marijinem hričku okoli cerkvenega vinograda. Zares krasni prizor. Mladenke — bodite družbenke! Ogenj

Hlev mora biti prost kuge!

Pri okuženem oteletenju in nalezljivim nožnim katarjem uporabite preprečevalno od živinozdravnikov priporočeno »Bissulio«. Dobi se samo na odredbo živinozdravnika. Drži trajno, brez duha, nerazdražljiv. Najmanjši tovarniški zavitek 25 obvezil. Izdelovatelj: H. Trommsdorff Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik: »Lykos«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8. 213

na Prihovi. Pretekli četrtek, 5. t. m., okoli 5. ure popoldne se je na hitro nebo pooblačilo in kar treščilo je v hlev Fr. Flisa, p. d. Kurjeka v Dobriškevi vasi h. št. 5. V par minutah je že svignil plamen iz strehe. Pogorela je vsa krma in otava, mlatilnica, slamoreznica, 4 pare teleg in še več drugega orodja. V hlevu je stalo 8 glav goveje živine in 11 svinj, katere so na pomoč prihiteli sosedi rešili, ker je hlev obokan in ni v hlevu prav ničesar zgorelo. Tu ena vrata so ostala nepoškodovana in krma v krmilniku (trahterju). Čudno je, da se ni vnela komaj 7 m od hleva oddaljena kopic slame. To je vsled tega, ker je veter plamen odganjal na drugo stran in je dež močno lil. Najbolj je bila v nevarnosti blizu stoječa hiša. Da se vsled velike vročine ni vnela streha, ki je krita z opeko, so jo ljudje neprestano polivali z vodo. Pogorelec je bil zavarovan pri Jugoslaviji za 20.000 Din, škode pa trpi trikrat toliko. Dobrim sosedom in okoličanom se priporoča za pomoč.

Leskovec pri Ptujju. Naše gorice se vkljub pomladnemu mrazu zlasti v višjih legah prav dobro kažejo. Upati je na izreden kvaliteten pridelek. Ugodno vreme v avgustu in septembru bo izpolnilo vse, kar je za dober vinček potrebno. Zal, da se opaža, da večina naših vinogradnikov lepši grozdje prodaja na trg, nego da bi isto dalje zorili in tako pripravili dober mošt, ki bo, kakor je upati, še imel povoljno ceno. Pod 3—4 Din naj bi ga ne prodajali. Kdor ga proda ceneje, je izdajalec vinogradniškega stanu in zasluži, da se izključi iz vinogradniške družbe. — Gradnja ceste Leskovec — Nova Cerkev prav lepo napreduje pod večjim nadzorstvom novodošlega delovodje g. Mervar Karla.

Sv. Jedert n. L. Tukajšnja gasilska četa si je nabavila novo motorno brizgalno in jo dala slovesno blagosloviti. — Prosvetno društvo Čitalnica je po dveipolletnem prisilnem počitku zopet oživelo; 22. septembra bo imelo občni zbor. — Ker je bil g. Drago Vidmar premeščen na meščansko šolo v Ljubljano, je prevzel upraviteljstvo tukajšnje šole g. Miroslav Čekada iz Dragatuša. — V katoliško cerkev so se vrnili: Drnovšek Jože, Golob Jože, Kajtna Anton, Kaluža Franc. — Umrla so: užitarica Jerca Sanda, 17-letni Janez Hlebec, dninarica Neža Boršnak, velika dobrotnica cerkve in misijonov Franca Košič, rudarjeva žena Terezija Pre, užitar Jernej Kralj, učenka Zofija Borušak, paznikova žena Amalija Haumer, užitarica Mica Cvikelj.

Smartno v Rožni dolini. Strašna nesreča je zadela dobro Tomažovo hišo v Rožnem vihu. V četrtek dne 5. septembra, proti večeru, se je močno stemnilo nebo ter je precej dežilo, a ni grmel in ne bliskalo. Tomaževi so zunaj pri preši malo južniali. Gospodinja Neža Breznik hoče iti v hišo, komaj pa odpre hišna vrata, se zasveti nebo, grozno treskne in uboga Neža pade mrtva na tla. Strela, ki je udarila, je čudno obiskovala hišo: tu je raztrgala podboje, tam okno, tam navrtala strop itd. Šele komaj nekaj nad 40 let stare gospodinje pa ni moglo obuditi več ne bridki jok moža in otrok, ne vpitje in molitve sosedov, ampak smo jo v soboto pokopali ob velikem sprem-

stvu žalujočih. Gospod župnik je ob odprtem grobu spominjal na to, kako raznovrstna fer mnoga pota ima smrt do nas, mi pa niti ene-ga ne, da bi ji mogli uiti. Srečne torej družine, ki so posvečene božjemu Srcu, saj so tu-ke vedno in najbolj pripravljene tudi na — naglo smrt.

Griže. Na naši občinski deski čitamo: »št. 1314. Razglas. V smislu odloka sreskega načelstva v Celju z dne 14. 8. 1935, No. 7560/1-35, se da v javno znanje, da je bivanje v konkubinatu, to je v divjem zakonu, strogo prepovedano. Opozarja se vse one, ki so dosedaj živeli v nedovoljenem družinskem razmerju, da se ali poročijo, ali pa morajo brezpogojno narazen, ker se bo zgornja naredba v tukajšnji občini strogo izvajala. Kdor bo zasačen, da še dalje živi v divjem zakonu, se ga bo odgonskim potom odpravilo ter proti njemu uvedlo strogo kazensko postopanje. Uprava občine Griže, dne 27. 8. 1935.« — Lepa hvala sreskemu načelstvu v Celju za ta odlok! Sedaj pa prosimo občinsko upravo v Grižah, da bi ga res strogo izvajala. Si bo pridobila to- plo zahvalo pri vseh občanah, ki se imajo v svojih srcih čut do poštenosti in dostojnosti. Vse dobro misleče občane pa prosimo, da kar vsak slučaj divjega zakona naznanijo občinski upravi.

Slovenski Lurd ob Mali Gospojnici. Če je še kdo v dvomu, da je slovenski narod res veren in Mariji vdan, naj bi bil prišel v nedeljo dne 8. septembra k lurški baziliki v Rajhenburg. Nad 10.000 slovenskih mož in žena, mladeničev in mladenk, starčkov in otrok je ta dan zopet slovesno izpovedalo svojo globoko vero v evharističnega Kralja in njegovo Mater Marijo. Zahvalna pobožnost za veličastno uspeli evharistični kongres v Ljubljani se je torej končala z velikim uspehom. Vsem dragim nam romarjem, posebno pa prevzvišene-mu gospodu knezoškofu, smo iz srca hvaležni, da so nam za ta Marijin praznik tako veličastno upeljali božjo pot, ki se bo odslej vsako leto slovesno vršila v našem Slovenskem Lurdu.

Delavska mladina — jedro Kat. akcije.

Sv. Oče povdarja pri vsaki ugodni priliki, da smatra mladino kot elitno (izbrano) četo Katoliške akcije. Je v resnici izbrana četa, in sicer ne samo za parado, marveč za delo in tudi za borbo, ako je treba. Iz njenih vrst se vrši borba zoper oderuški kapitalizem in brezbožni socializem. V eni roki meč resnice, zaznamovan s križem, v drugi roki darove, ki jih poklanja krščanska ljubezen do bližnjega: tako prodira ta mladina v vrste delavstva, da ga reši kapitalističnega moloha na eni strani, na drugi pa iz krempljev protivernega in protibožnega marksizma. Tako pojmuje svojo nalogo v sedanjem času francoska mladina, ki je avantgarda (prednja vrsta) katoliških delavskih društev na Francoskem.

Tudi v Belgiji počiva ne samo krščanska delavska organizacija, marveč vobče Katoliška akcija na organizirani katoliški delavski mladini. Ta organizacija je proslavila prvo nedeljo v mesecu septembru desetletnico svoje-ga obstoja. Proslava je imela velik obseg, ker se bo ob tej priliki tudi vršil svetovni kongres katoliške delavske

mladine. Okoli 100.000 ljudi je prisostvovalo svečani službi božji, ki jo je pod milim nebom opravil kardinal-primas Belgije ob asistenci dveh inozemskih kardinalov in večjega števila škofov. Povabljeni so bili na kongres predstavniki vseh katoliških delavskih mladinskih društev. V velikem številu se je povabilu odzvala Zveza katoliških delavskih društev Francije.

Francoski in belgijski katoličani v dejanstvu kažejo, kako je treba pojmovati Katoliško akcijo in njeno sodobno nalogo, da bo dosegla svoj namen v sedanjih prilikah, ki vladajo med posameznimi narodi. Med našim narodom vladajo slične razmere ko drugod, nimamo pa dovolj takšnih organizacij ko drugod. Na naši mladini je, da posnema lep zgled svojih francoskih in belgijskih sovrstnikov. Tako bo tudi naš pokret dobil zdravo jedro.

Peter Rečetar rečetar!

Mariborski Večernik zoper Slovence! Ker je Slov. gospodar prinesel, da smo prepričani Slovenci in dobri katoličani, zato smo tudi najboljši Jugoslovani, se je ta list spravil nad Slov. gospodarja in prinaša naše besede debelo podčrtane z namenom, da bi nas pokazal Beogradu kot separatiste in klerikalce. Napiši nekaj proti takemu pisanju tega lista! — Tak poziv sem prejel od svojega neznanega prijatelja. Kaj mu naj odgovorim drugega kakor to, da so v Beogradu imeli takoj nato sejo in je z ozirom na to dejstvo takoj bilo objavljeno, da je dr. Natlačen postal ban dravske banovine. Dobro bi bilo, če bi Večernik še kaj napisal!

Vremensko poročilo. Mala maša za suknjo vpraša, to je že star pregovor. Toda letos pa je začel takoj po Mali maši tako oster veter vleči sem od Ljubljane, da so se mnogi že prehladili, postali nahodni, kašljajo, treba jih bo spraviti na hladno — ne na toplo! Hvala Bogu, da se ta bolezen širi le na gotove vrste ljudi, ki so imeli premočno vročino od bacila JNS.

Novo pevsko društvo. Ker zdaj s politiko slabo gre, so nekateri pristali JNS osnovati novo pevsko društvo. Naučili pa so se le ene pesmi: Glejte, že sonce zahaja, skoraj za goro bo slo... Adijo JNS!

Voščilo. Dr. Kramer in Pucelj sta z odlomkom z dne 18. IV. 1935 št. 1091 upokojena. Jaz poznam maniro, zato jima voščim srečen pokoj!

Zahvala. G. dr. Puc, odvetnik v Ljubljani, se je zahvalil za čast dravskega bana. Tudi jaz se mu zahvalim, da je to storil!

Nesreča bo! Novi ban dr. Natlačen je nastopil svoje mesto dne 13. in na petek. Takoj je šlo po vsej Ljubljani: Nesreča bo! Bo, bo! Jaz ne morem pomagati, za rešete krpiti bom potreboval enega pomočnika, če se bo kdo javil.

Vučitrn! To je čuden kraj, vsaj ime je čudno. Tje je bil politično pregnan za učitelja Slovenec g. Erjavac. Dolgo nismo vedeli zakaj. Sedaj je imenovan za referenta v prosvetnem ministrstvu. Kdor zna kaj misliti, takoj vidi, da se je vadil za povelje: vuči trn! Vleci trn, ki so ga zasadili v našo narodno prosveto neprijatelji naroda!

Tuje besede. Vsak mora pri nas znati polno tujih besed, če hoče politiko razumeti. Vedeti mora, kaj je avtonomija, kaj je federalizem, kaj je unitarizem, kaj je centralizem itd. Nekateri ne vedo, da je samouprava isto kot avtonomija, ker pravijo, da smo zatajili svoj pro-

gram, ko smo postavili domačo besedo namesto tuje. Toda mi nič ne damo na ime, ampak na vsebino, zato nam je ime JNS ugajalo, vsebina pa nikakor ne!

Planinska politika. V spominski knjigi na plačini sv. Urbana pri Mariboru je na dan 12. septembra 1935 nekdo zapisal sledeče verze: Preljubi sv. Urban, sedaj je šel Puc ban, prišla pa je rešilna barka, naj živi Natlačen Marika!

Poslednje vesti.

Domače novice.

Upokojitev. Upokojen je srezki načelnik za Maribor levi breg g. dr. Ivan Senekovič.

Smrtna nesreča v kamnolomu. Posesnik Alojzij Mezgec poseda v Spodnjem Gašteraju pri Jarenini poleg posesti še majhen kamno, lom. V tem kamnolomu sta bila Mezgečeva sinova, 13letni Janez in 7letni Milan. Kamnolom je bil izpodkopen tako, da je tvorila zgorajna plast zemlje in kamnja nekako streho. Iz neznanega vzroka se je omenjena streha usula in zadušila Janeza, med tem ko je Milan še pravočasno odskočil. Mati Ottilija, ki je šla gledat za sinoma, je dobila pri nesreči take poškodbe, da so jo prepeljali v mariborsko bolnico.

Požar oškodoval štiri posestnike. V Grahomem pri Cerknici na Kranjskem je nočni požar, ki je bil podtaknjen, uničil štirim posestnikom gospodarska poslopja, nekaj živine ter svinj, poljske pridelke in orodje. Požarna nesreča se je širila z vso naglico radi močnega vetra, ki je nosil ogorke 150 m daleč.

Politične novice iz drugih držav.

Nemški rajsttag je zboroval zadnje dni minulega tedna v Nürnbergu. Na seji 15. sept. je imel kancler Hitler govor o zunanji politiki in so bili sprejeti trije novi zakoni in sicer o ključasti državni zastavi, o državljanstvu in zakon o zaščiti nemške krvi, po katerem je prepovedano sklepati zakone med židi in med državljanji pripadniki nemške ali plemensko sorodne krvi.

Grške zmede. Spredej poročamo, kako so se uprli nekateri grški častniki vojnemu ministru in podpredsedniku vlade generalu Kondilis. Odstavljeni poveljnik I. armadnega zbora general Panajotakis je zopet postavljen v službo in vojni minister Kondilis je podal ostavko, katere pa predsednik ni sprejel.

Prireditve.

Sv. Pankracij. Z vsem naporom se je vendar posrečilo, razgledni stolp toliko dogotoviti, da se bo v nedeljo dne 22. septembra blagoslovil in otvoril. Pridite društva in zastopniki korporacij, da pokažemo ob meji države svojo zavodnost, da smo vredni svoje lepe domovine! Toliko drugorodnih narodov nas zavida za lepoto naših dolin in vrhov, za rodovitnost naših polj in vinogradov. Pridite! Potrdite nas v ljubezni in zvestobi do rodne grude! Ako pa prinesete svoj dinar za stolp, pomagajte tudi velike stroške kriti! Na veselo svidenje!

Rajhenburg. Pevsko društvo »Probuda«, cerkveni pevski zbor v Rajhenburgu, priredi v nedeljo dne 22. septembra, ob štirih popoldne, v tukajšnji baziliki cerkveni koncert z bogatim programom. Vstopnina je zelo nizka: 5, 3 in 1 Din. Vljudno vabimo vse ljubitelje lepe slovenske cerkvene pesmi od blizu in daleč k obilni udeležbi. To je prvi cerkveni koncert, ki ga priredi tukaj naš domači pevski zbor. Zato podprimo naše cerkvene pevce in obiščimo vsi ta koncert!

Ali si že obnovil naročnino?

Dopisi.

Ljutomer. Te dni smo pokopali blago ženo Franciško Bežan, posestnico iz Babinca, ki je doživela komaj 40. leto, a je morala v prezgodnji grob. Pokojnica je bila verna žena, dobra za vse in zlasti za reveže. Bolehala je na zavratni boleznii sušici, katera jo je po nekaj mesecih trpljenja iztrgala dobremu možu kot zvesto družico, sedmim nepreskrbljenim otrokom pa blago mater. Naj v miru počiva! Užaloščenemu soprogu pa naše najiskrenejše sožalje!

Podsreda. Tudi iz našega zatišja se moramo kaj oglasiti v našem priljubljenem »Slov. gospodarju«, posebno pa sedaj, ker nas razne okolnosti silijo k temu! Da smo imeli v našem trgu letošnje leto že štiri požare, to je javnosti že itak znano. Zakrito pa je še, kdo je požigal. Požigalec je še prikrit, čeravno so oblasti kakor tudi domačini pridno na delu, da bi zločinca razkrinkali.

Ponikva ob južni žel. Dne 15. septembra smo organizirali JRZ za našo občino. Na pobudo g. Stefana Gajseka se je zbralo 40 zaupnikov bivše SLS. Na predlog g. župnika smo z navdušenjem sklenili, da vstopimo v novo politično formacijo. Takoj smo postavili 36 zaupnikov za 19 okolice ponikovske občine, za vsako večjo okolico po dva. Izvolili smo tudi krajevni odbor sedmerih članov, ki začne takoj z delovanjem. Pri zadnjih svobodnih volitvah leta 1927 je štela bivša SLS tukaj 285 zavednih pristašev. Upamo, da to število ostane in se še pomnoži. Za predsednika JRZ je bil soglasno izvoljen g. Franjo Zličar, ugledni posestnik in gostilničar v Ponikvi. Razšli smo se veselo razpoloženi in polni hvaležnosti do svojega voditelja dr. Antona Korošca, ki nam je priporil zlato svobodo.

Za polovično ceno dobijo

naročniki »Slovenskega gospodarja« sledeče knjižice:

Zemljiška knjiga Din 5.— (2.50)

Kako si sam izračunam davek Din 4.— (2.—)

Zaščita kmetov v Jugoslaviji Din 5.— (2.50)

Predpisi o cestah in prometu na cestah Din 14.— (7.—)

Zakon o volitvah narodnih poslancev Din 8.— (4.—)

O bolnišnicah in bolniških pristojbinah D 5.— (2.50).

O zadnji knjigi imamo sledeče pismo: »Zahvaljujem se vam, da ste izdali to knjigo. Dosedaj sploh nismo vedeli, kake pravice imamo, kar se bolnišnic tiče. Koliko ljudi je brez potrebe že plačevalo visoke bolniške pristojbine. Tudi jaz sem jih. Sedaj sem dal pa Din 2.50, pa sem prihranil okrog 200 Din. Res je, najdražja je nevednost, zato objavite to pismo, da vsem priporočam knjižice, ki jih izdajate.«

Knjižice se naročajo pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.